

Seria: Profesorki Super-Babki
Nr odcinka: 185
Podseria: artystki, pianistki

W 101 rocznicę URODZIN

HALINA CZERNY-STEFAŃSKA

słynna pianistka

Polecane/Omawiane książki:

- [1] Lucjan Kydryński: *Halina Czerny-Stefańska*, Polskie Wydawnictwo Muzyczne, Kraków 1963.
- [2] Stanisław Dybowski: *Halina Czerny-Stefańska. Epizody z życia chopinistki*, (W Piątą Rocznicę Śmierci. Pierwsza Monografia Sławnej Pianistki wraz z Płytą Cd) Wyd. 1, Warszawa, Selene, 2006.

Bohaterką odcinka jest **Pani Profesor Halina Czerny-Stefańska**. Urodziła się **30 grudnia 1922 roku** w Krakowie, a zmarła też w tym samym mieście 1-go lipca 2001 roku. Była słynną polską pianistką. Znane są Jej nagrania dzieł Fryderyka Chopina. Była także pedagogiem (profesorem) w Akademii Muzycznej¹ w Krakowie im. Krzysztofa Pendereckiego. W odcinku poprzednim (nr 184) przedstawiono sylwetkę Jej córki. Taka sytuacja była już w serii – odcinki 1 oraz 47 – panie Curie, obie laureatki Nagrody Nobla.

Polecane są dwie książki przedstawiające postać naszej Heroiny. Pierwszą [1] napisał wybitny dziennikarz Lucjan Kydryński² już w 1963 roku. Druga [2] ukazała się na rynku po śmierci Pani Profesor, a jej autorem³ jest wybitny działacz muzyczny, dziennikarz i producent płyt - Stanisław Dybowski. Muzyka klasyczna nie przez wszystkich jest słuchana, wymaga pewnej,

¹ <https://www.amuz.krakow.pl/>; strona Akademii Muzycznej w Krakowie im. Pendereckiego – uczelni o wielkich tradycjach i osiągnięciach.

² https://pl.wikipedia.org/wiki/Lucjan_Kydry%C5%84ski; o autorze książki – znanym dziennikarzu.

³ [https://pl.wikipedia.org/wiki/Stanis%C5%82aw_Dybowski_\(muzyk\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Stanis%C5%82aw_Dybowski_(muzyk)); o autorze drugiej polecanej książki.

większej wrażliwości muzycznej, szerszego wykształcenia, chęci uczestniczenia w życiu kulturalnym, według eseisty uszlachetnia...

Nasza Heroina na początku kariery artystycznej odniosła „oszałamiający” sukces. W 1949 roku została **laureatką I nagrody** IV Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina⁴ (*ex aequo* z Panią Bellą Dawidowicz⁵ z ZSRR). Był to pierwszy po wojnie konkurs! Ona otrzymała również nagrodę za najlepsze wykonanie mazurków Fryderyka Chopina, ufundowaną przez Polskie Radio. Była wtedy jeszcze studentką!! Eseista słucha „przebiegu” konkursów; TVP Kultura relacjonuje kolejne etapy, wieczorami bywają podsumowania dnia. Zdobyć tej nagrody oznacza zawsze ogromne umiejętności oraz ogromny talent.

W kolejnych miesiącach, tj. 1950 roku Pani Halina Czerny ukończyła z wyróżnieniem Państwową Wyższą Szkołę Muzyczną w Krakowie (dziś Akademia) w klasie słynnego prof. **Zbigniewa Drzewieckiego**⁶, który w dwudziestolecie międzywojennym pracował w Warszawie.

Warto dodać iż Pani Halina Czerny-Stefańska (przed II wojną światową używała nazwiska Helena Szwarzenberg-Czerny), bo pochodziła ze **znanej arystokratycznej rodziny** Schwarzenbergów⁷, była córką Stanisława. Warto poklikać na linki omawiające historię Jej przodków. Genialny dziadek Franciszek zapewne inspirował wnuczkę do pracy i przekazał tzw. „power-a” życiowego.

W czasie wojny występowała na konspiracyjnych koncertach z **Ludwikiem Stefańskim**⁸, który został Jej mężem. Granie utworów Chopina było zabronione przez Hitlerowców!!! Z Internetu mamy listę jego uczniów:

⁴ https://pl.wikipedia.org/wiki/Mi%C4%99dzynarodowy_Konkurs_Pianistyczny_im._Fryderyka_Chopina; informacja o Konkursie i jego historii: np. pierwsze – lata: 1927, 1932, 1937 – oczywiście w czasie II wojny światowej nie była imprezy!!

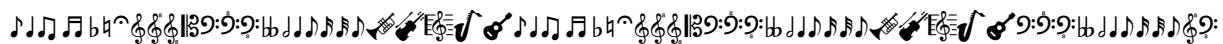
⁵ https://pl.wikipedia.org/wiki/Bella_Dawidowicz; o laureatce Konkursu Szopenowskiego; Wikipedia podaje iż wyemigrowała do USA.

⁶ https://pl.wikipedia.org/wiki/Zbigniew_Drzewiecki; o pedagogu z Krakowa.

⁷ <https://pl.wikipedia.org/wiki/Schwarzenberg-Czerny>; zestawienie wybitnych postaci z tej rodziny; m.in.: https://pl.wikipedia.org/wiki/Franciszek_Czerny-Schwarzenberg; dziadek naszej Heroiny – profesor UJ.

Pisownia nazwiska bywała różna.

⁸ https://pl.wikipedia.org/wiki/Ludwik_Stefa%C5%84ski; o mężu ARTYSKI.

<<W 1970 r. otrzymał **tytuł profesora**. Prowadził kursy mistrzowskie w Europie i **Japonii**. Jego uczniami byli m.in.: Kazimierz Kord, Krzysztof Penderecki, Krzysztof Missona, Bogusław Schaeffer, Jerzy Łukowicz (mąż córki Elżbiety), Stefan Wojtas, Maria Rydzewska, Kevin Kenner (USA), Leszek Bartkiewicz, Jerzy Stryniak, Małgorzata Jaworska, Ikuko Endō, Okitaka Uehara (2 x Japonia), Ewa Bukojemska>>. Nazwiska uczniów ‘powalają’ – wspaniały pedagog.

No cóż, podobnie postępowały dwie inne nasze Bohaterki (pianistki) – Lidia Grychtołówna (odc. 78) oraz Lidia Kozubek (odc. 119)... tj. grywały w czasie II wojny światowej utwory Chopina. Zapewne i dlatego są wielkie. W serii będzie jeszcze jedna pianistka Martha Argerich (odc. nr 242).

Omówimy książkę [2], a [1] jest tylko polecana, zapewne nazwisko autora gwarantuje iż jego publikacja jest ciekawa i wartościowa. Dzieło [2] ma 380 stron, twarde okładki, zaopatrzone jest płytę CD. Oczywiście kartki są zszywane, nie minęło jeszcze 20 lat od jej wydania, a kartki już pożółkły. Zdjęcia są czarno-białe, poza kilkunastoma – na końcu, gdzie zestawiono wybrane okładki longplayów nagranych przez Mistrzynie. Słowo wstępne napisał Jerzy Sulikowski⁹. Na stronie 12 ich wspólne zdjęcie, w Jej mieszkaniu w Tokio. Omawia on syntetycznie Jej sukcesy i stara się wyjaśnić na czym polegał Jej artyzm i unikalność. Książka podzielona jest na rozdziały: 1-6 to biografia, 7 zatytułowany „Koncerty domowe” – to kronika tychże koncertów, ze zdjęciami, plakatami, listami gości z ich podpisami. To niezwykła rzadkość, trzeba mieć duże mieszkania, ale także wielkie/szerokie grono znajomych, którzy będą uczestniczyli w tychże wydarzeniach. To wręcz porażające jak wiele było tych koncertów, i jak wielu ludzi bywało. Świadczy to otwartej postawie (Jej i męża), wysokiej kulturze osobistej, zyskanie sobie kilkudziesięciu znajomych/przyjaciół to coś pięknego i szlachetnego. Grywała też ich córka ze swoimi zespołami. Ze wstępu Prof. Sulikowskiego: „Dziś, aby zaistnieć na rynku, by być zauważonym, trzeba być oryginalnym za wszelką cenę, niestety nawet za cenę prawdy artystycznej. Ta tendencja poważnie niepokoiła Halinę w ostatnich latach, gdy zajęła się pedagogiką”. Ona sama i Jej mąż mieli szczęście, iż osiągnęli sławę ‘klasyczną i piękną grą’. W odcinku

⁹ [https://pl.wikipedia.org/wiki/Jerzy_Sulikowski_\(pianista\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Jerzy_Sulikowski_(pianista)); słynny pianista polski; <<Pracował jako profesor klasy fortepianu w bydgoskiej i gdańskiej Akademii Muzycznej.

Z bydgoską Akademią Muzyczną jest związany od 1980. Od 1984 był kierownikiem katedry fortepianu tej uczelni, z pięcioletnią przerwą (1991–1996), podczas której był profesorem Akademii Muzycznej Musashino w Tokio. W latach 1987–1990 zajmował stanowisko dziekana Wydziału Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. >>

Bydgoszcz to miasto dzieciństwa eseisty, który bywał na jego koncertach w Filharmonii Pomorskiej w Bydgoszczy.

o Marcie Argerich będzie taki problem omawiany... Eseiści podali linki do trzech Jej podcastów dostępnych na Youtube-ie; warto posłuchać.

Na zakończenie mamy tradycyjne „Posłowie” zawierające podsumowanie oraz podziękowania. Z kolei – „Indeks nazwisk” z odniesieniami do stron, kilkaset pozycji. Teraz pora na DODATKI – np. NR I: Kalendarium artystyczne – objazd całego świata z koncertami, kursami oraz festiwalami (jako **członkini jury** lub koncert dodatkowy/inauguracyjny). Rzeczywiście dookoła świata np. USA (1984), cała Europa Wschodnia i Zachodnia, ZSRR (1978), Kuba (1985), Japonia (1987), Australia (1962), Izrael (1986), RPA (1991) – chyba nie była w Chinach; podano przykładowe daty; w wielu krajach bywała wielokrotnie. W ZSRR spotkała się z konkurentką Bellą Davidivich, która potem wyemigrowała z socjalistycznej Rosji do USA. Dodatek NR II: Repertuar koncertowy – około 200 utworów. Dodatek NR III: Dyskografia - ogromna, NR IV – Pamiętnik córki. Dalej: Spis treści oraz spis wykonanych utworów zawartych na srebrnym krążku. Już ostatnie: zestawienia innych wykonawców i innych longplayów z muzyką polską (Wieniawski, Paderewski, Chopin i innych), a także światową: Bacha, Mozarta, czy np. Chopina – grane przez światowych wirtuozów oraz reklamy kilku książek muzycznych.

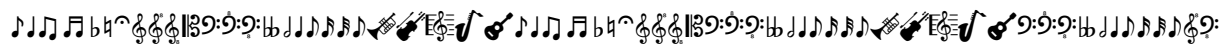
Podsumowując – polecana książka to wręcz dzieło, papierowa statua Heroiny, encyklopedia z wszelkich zakresów Jej życia i twórczości.

Nie da się jej streścić, ale też nigdy w esejach nie robi się tego. Każdy może sięgnąć po oryginał – doczytać wszelkie inne daty, zaistniałe okoliczności i zdarzenia odnoszące się do naszej Bohaterki.

Rozdziały mają tytuły. Rozdział 1: „Lata dziecięce”. Ojcem był Stanisław Schwarzenberg-Czerny, a dziadkiem Franciszek¹⁰ (1847-1917) – profesor geografii na UJ (jeszcze w czasach zaboru austriackiego). Babcią była Zofia Bobrzyńska, siostra Michała Bobrzyńskiego¹¹ - profesora prawa na UJ. Ojciec Stanisław miał gruntowne wykształcenie muzyczne, po krótkim okresie występów, został pedagogiem w Konserwatorium Towarzystwa Muzycznego w Krakowie (1921-1929), a potem w Szkole Muzycznej im. Władysława Żeleńskiego (do 1939r.). Zatem rodzina ze strony ojca była wybitna, inteligenci,

¹⁰ https://pl.wikipedia.org/wiki/Franciszek_Czerny-Schwarzenberg; o dziadku Heroiny.

¹¹ https://pl.wikipedia.org/wiki/Micha%C5%82_Bobrzy%C5%84ski; o krewnym Heroiny.

 naukowcy, wykładowcy. Autor podkreśla ich patriotyczną postawę, wspierali powstanie legionów Piłsudskiego, działali na tyle ile pozwalał Zaborca, nawet we władzach. Mamą Haliny była Maria Jezierska, urodzona w Krakowie. Była śpiewaczką i pianistką. Zatem nie można się dziwić, iż nasza Heroina doszła tak wysoko – bo stała na ramionach gigantów, jak mówi znane powiedzenie Izaaka Newtona. Str.15 – zdjęcie – Ona jako kilkuletnie dziecko przy fortepianie. Pisze iż pierwszym nauczycielem był ojciec, który zobowiązywał córkę do 4 godzin ćwiczeń dziennie. „Muszę wam wyznać, że nie byłam z tego niezadowolona!!!! Polubiłam muzykę wołałam grać niż przebierać lalkę”. Pierwszy Jej występ publiczny rodzice zorganizowali 1 czerwca 1931 roku w krakowskiej rozgłośni Polskiego Radia – zaopiniował po ‘przesłuchaniach’ prof. Zdzisław Jachimecki¹². Jest nawet adekwatne zdjęcie wycinka z gazety. Dalej mamy zdjęcie z I Komunii Świętej, Jej młodszej siostry Aleksandry oraz rodziców. Uczyła się i koncertowała np. 17 grudnia 1933r. w Sali Bolońskiej (Rynek Główny 34), zorganizowany przez Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet w Krakowie. Sama instytucja jest niepojęta przez niektóre dzisiejsze ‘wiedźmy’. Znowu mamy zdjęcie – tym razem okolicznościowego plakatu... Rodzina o korzeniach arystokratycznych – to inny świat, mając taki ‘background’ nie zmarnowała go. Następnie Warszawa 1934r. – Konkurs Młodych Talentów – był Władzio Kędra¹³ (potem zajął V miejsce w Konkursie, który Ona wygrała), Józio Wilkomirski¹⁴... Siostra tegoż ostatniego jest bohaterką odcinka nr 33(32). Tu zdobyła II nagrodę, oraz dodatkowo (!!!) Nagroda im. Alfreda Cortota¹⁵ – tj. stypendium na lekcje/szkolenie w Paryżu. „A więc Paryż (...) byłam [tam] z mamą niecały rok”, musiała znać język francuski, ale zapewne dla Jej rodziny była to oczywista oczywistość. Jak widzimy książka jest niezwykle szczegółowa (ma prawie 400 stron). W źródłach internetowych nie ma takich szczegółów, takich wiadomości.

Można się zastanowić co dało takie nieprzerwane pasmo sukcesów jakie osiągnęła – talent (sam z siebie), pracowitość, pasja, opieka rodziny, niezwykła atmosfera rodzinna (miłość+).

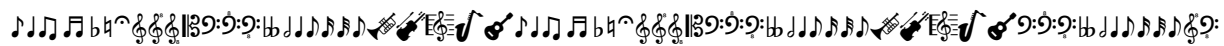
Rozdział II: „Lata wojenne” – jak to Hitlerowcy „Jej (...) rodzina przekwaterowana została na ul, Koletek 4”. „Musieli pomieścić się rodzice

¹² https://pl.wikipedia.org/wiki/Zdzis%C5%82aw_Jachimecki; urodzony i wykształcony we Lwowie.

¹³ https://pl.wikipedia.org/wiki/W%C5%82adys%C5%82aw_K%C4%99dra; o pianistce.

¹⁴ https://pl.wikipedia.org/wiki/J%C3%B3zef_Wilkomirski; działający pod koniec kariery w Wałbrzychu.

¹⁵ https://en.wikipedia.org/wiki/Alfred_Cortot; o twórcy STYPENDIUM.

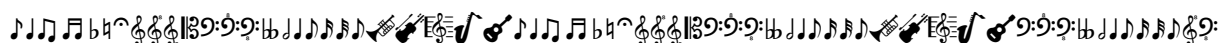

Haliny, Ona, siostra oraz dwie ciotki”. Przebywający w Krakowie muzycy zaczęli dawać nie reklamowane (tajne) koncerty „dla swoich”. Wielu młodych czytelników nie do końca rozumie czasy II wojny światowej. Ona włączyła się w ten ruch koncertowy. Np. 14 grudnia 1941 razem z prof. Ludwikiem Stefańskim – „koncert na 2 fortepiany” (jest zdjęcie, tym razem, plakatu). Miała 19 lat. Zagrali i zakochali się. Dalej mamy zdjęcie ślubne. Z powodu Jej nagłej choroby, przełożono datę. Odbył się on w październiku 1942r. „Małżeństwo wpłynęło korzystnie na moją pracę”. Z całego dalszego tekstu wynika iż było udane i szczęśliwe. Generalnie miała ‘szczęście’, a może sama mu pomogła. W 1943 roku urodziła się córeczka Ela – str. 34 – zdjęcie przy wózeczku (wzór oczywiście ówczesny). Z tradycji austrowęgierskich – musiała/musieli znać język niemiecki, chyba to trochę pomagało w tych czasach. Rozdział III: „Lata powojenne”, IV: „Łagów Lubuski”, V: „Konkurs Chopinowski”, VI – „Droga do sławy”. U góry stron jest nagłówek na parzystych Jej nazwisko, a na nieparzystych numer oraz tytuł rozdziału. Mimo macierzyństwa ukończyła uczelnię wyższą i wygrała konkurs. Musiała pomagać rodzina, zapewne mama.

Eseista pojechał do Weimaru, aby pochodzić Jej śladami, gdzie dwukrotnie była wraz z mężem Maestrą w czasie międzynarodowych szkół/warsztatów muzycznych. Bywali tam z córką Elżbietą, która z kolei była uczoną przez profesora pianistyki z Berlina – ciekawe zawirowania – odcinek poprzedni.

Co do Konkursu – opisany jest niezwykle szczegółowo. Międzynarodowe Jury liczyło 29 osób, było zaledwie 4 lata po wojnie: 15 września do 15 października 1949 roku. Uczestniczyło 65 pianistów z 18 państw. Ekipę radziecką oraz jury ulokowano w genialnym hotelu Bristol. Ministerstwo ufundowało polskim uczestnikom stroje np. fraki, białe koszule, suknie + buty, torebki oraz paski. W „Życiu Warszawy” informowano o wydarzeniach – 6-go października ogłoszono skład finalistów – są Jej zdjęcia przy fortepianie oraz gratulacje Premiera Józefa Cyrankiewicza... Tysiące innych szczegółów w publikacjach źródłowych.

Każdy może sam sięgnąć po polecane książki. Warto je przeczytać. Warto poznać dzieje i osiągnięcia genialnej Polki. Warto się zastanowić jak dochodzi się do kariery, sławy.

LINKI ORAZ PUBLIKACJE

- (a) https://www.youtube.com/watch?v=l6qC4Dz_FD4; nagranie utwory Chopina z 1958 roku.
- (b) <https://www.radiokrakow.pl/aktualnosci/kultura/halina-czerny-stefanska-artystka-totalna>;
- (c) <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/Czerny-Stefanska-Halina;3889561.html>; hasło; encyklopedia.
- (d) <https://www.radiokrakow.pl/dziennikarze/blog/agnieszka-malatynska-stankiewicz/halina-czerny-stefanska-bogini-fortepianu/>; o Bohaterce.

Film dokumentalny o naszej Bohaterce

<https://www.filmweb.pl/film/Halina+Czerny-Stefa%C5%84ska-1998-722068>; informacje na portalu FILMWEB.

filmweb.pl/film/Halina+Czerny+Stefańska-1998-722068

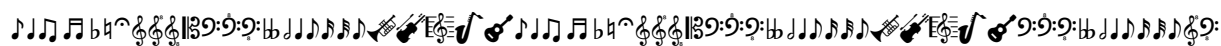
ube Maps YouTube Maps ear

FILMY SERIALE GRY RANKINGI REPERTUAR KIN VOD PROGRAM TV MÓJ FILMWEB CANAL+ ONLINE

FILM
HALINA CZERNY-STEFAŃSKA
1998 30 min.
★ 8,5 ² oceny

Ten film nie ma jeszcze zarysu fabuły. ⊕ dodaj fabułę

reżyseria Malina Malinowska-Wollen
scenariusz Malina Malinowska-Wollen
gatunek Dokumentalny, Krótkometrażowy
produkcja Polska
premiera 1998 (Światowa premiera)

<https://www.filmweb.pl/person/Halina+Czerny+Stefa%C5%84ska-912215>; dwa inne filmy.

<https://polona.pl/sets?availableOnline=true&searchCategory=objectSets&searchLike=czer-ny-stefa%C5%84ska%20halina>; zdjęcia Bohaterki oraz archiwalnych plakatów z Jej koncertów.

DO ODSŁUCHANIA

https://www.youtube.com/watch?v=s_AYIDx5cH8; Halina Czerny-Stefańska gra mazurki Chopina (ze starej płyty – co czasami słyhać);

<https://www.youtube.com/watch?v=NsoY4EDq1aw>; polonez Chopina.

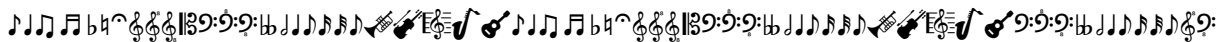
<https://www.youtube.com/watch?v=RbJ3d-0ziUI&list=PL305QxGeGqIftW3Tgw6MhLHE-nh90uU6I>;

walce Chopina – genialne.

Poprzednio nie znaleziono (klipy z występami córki naszej Heroiny):

<https://www.youtube.com/watch?v=YQJGg7Md4uA>; występ Córki; Piano e Forte 2023 - Elżbieta Stefańska - harpsichord / klawesyn; Zamek Żupny we Wieliczce.

https://www.youtube.com/watch?v=aetMxF_8qAI; Uwaga 1 godz. 10 minut; Elżbieta Stefańska gra i opowiada, jest także pokaz tańców z epoki baroku w ówczesnych strojach.

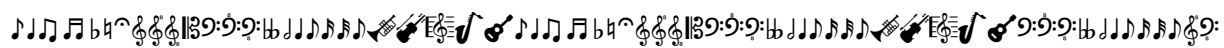
ZDJĘCIA PRZY OKAZJI

Akademia Muzyczna w Poznaniu
zorganizowała w roku 2022 konkurs pianistyczny

Konkurs Pianistyczny imienia naszej Heroiny („in memoriam”)

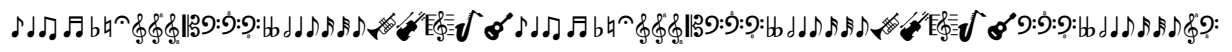
5TH INTERNATIONAL PIANO COMPETITION HALINA CZERNY – STEFAŃSKA IN MEMORIAM/18-25.09.2022

Free entrance for concerts and auditions!

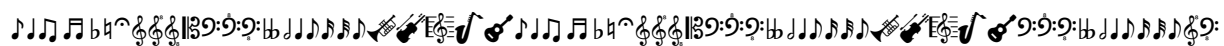

Narodowe Archiwum Cyfrowe

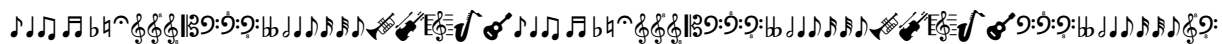
Halina Czerny-Stefańska

Halina Czerny-Stefańska

Na portalu **POLONA** mamy wiele portretów HEROINY – można/warto zobaczyć <https://polona.pl/item/portret-haliny-czerny-stefanskej,MTE1MjU3OA/0/#info:metadata;>

Pedagog naszej Heroiny

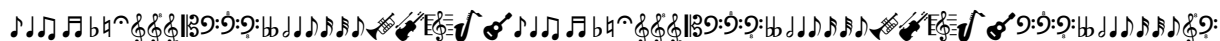
Narodowe Archiwum Cyfrowe

Zbigniew Drzewiecki - pianista, pedagog, Rektor Konserwatorium Muzycznego w Warszawie. Fotografia sytuacyjna przy fortepianie. Wykształcił rzeszę wspaniałych pianistów: Lidia Grychtołówna, Adam Harasiewicz, Roman Jasiński, Aleksander Kagan itd.

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Grupa pianistów. Widoczni od lewej: Aleksander Kagan, Zbigniew Drzewiecki, Bolesław Kon i Roman Jasiński. 1930r.

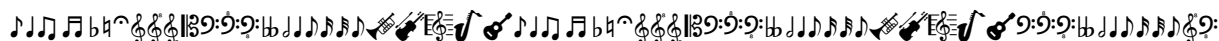
Narodowe Archiwum Cyfrowe

Członkowie Rady podczas posiedzenia w celu wyboru rektora i prorektora. Siedzą od lewej: ks. Hieronim Feicht, prof. Grzegorz Fitelberg, prof. Józef Turczyński, prorektor Wyższej Szkoły Muzycznej Zbigniew Drzewiecki, rektor Wyższej Szkoły Muzycznej Karol Szymanowski, referent muzyczny w Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Janusz Miketta, prof. Ludomir Różycki, prof. Kazimierz Sikorski.

Narodowe Archiwum Cyfrowe

Uczestnicy rautu w Grand Hotelu wydanego z okazji przyznania doktoratu honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego Karolowi Szymanowskiemu. Widoczni m.in.: kompozytor Karol Szymanowski (siedzi 4. z prawej), pianista Zbigniew Drzewiecki (siedzi 1. z lewej), pisarka Zofia Jachimecka (siedzi 3. z lewej), profesor Zdzisław Jachimecki (stoi 6. z prawej), pisarka Zofia Nałkowska (stoi 7. z lewej).

PAŃSTWOWA FILHARMONIA W WARSZAWIE
DYREKTOR ARTYSTYCZNY: WITOLD ROWICKI

KONCERT SYMFONICZNY
PIĄTEK, 18. I. 1952 r. Godz. 19
NIEDZIELA, 20. I. 1952 r. Godz. 12

ORKIESTRA FILHARMONII WARSZAWSKIEJ
DYRYGENT:
STEFAN MARCZYK

SOLISTKA:
HALINA CZERNY-STEFAŃSKA
(FORTEPIAN)

PROGRAM:
MOZART – UWERTURA DO OP. „WESELE FIGARA”
MOZART – KONCERT FORTEPIANOWY C-DUR
MUSORGI-SKRIABIN – OBRAZKI Z WYSTAWY

Spis treści: Bilety w kasie państwowej Filharmonii w Warszawie ul. Krakowskiej 49 w godz. 10-12 i 17-19 w niedzielę godz. 9-12.
Przedprowizacja biletów w kasie Państwowej Filharmonii ul. Krakowskiej 49 w Warszawie, w godz. 10-12 i 17-19 w niedzielę w godz. 9-12 (soboty) w godz. 10-12 (soboty) w godz. 9-12 (soboty).
Cena biletów: na pierwszy rzęd 4,00 do 10,00; na paroki od 4,00 do 6,00.
ABONAMENTY – Max 10 zł.

<https://polona.pl/item/afisz-inc-sala-teatru-miejskiego-sroda-dnia-12-maja-1948-godzina-20-ta-koncert,OTU1ODg4MTA/0/#info:metadata;>

na portalu POLONA

mamy wiele **plakatów z koncertów MAESTRY** – warto kliknąć

SALA KINA „ŚWIT”

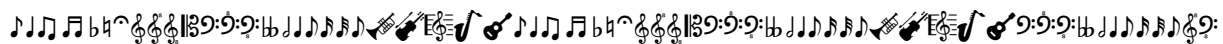
Sobota, dnia 21 lipca 1945 r. – Początek o godzinie 20⁰⁰

PIANIŚCI

HALINA CZERNA STEFAŃSKA
Prof. LUDWIK STEFAŃSKI

W programie: CHOPIN – SZYMANOWSKI – SKRIBIN – ZAREMBSKI

Bilety do nabycia w Księgarni Krzyżanowskiego (Rynek Gł.) W dniu koncertu w kasie Filharmonii Krakowskiej, Zwierzyniecka 1

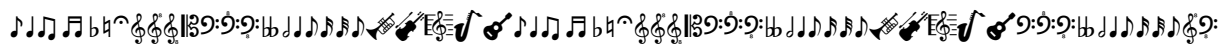

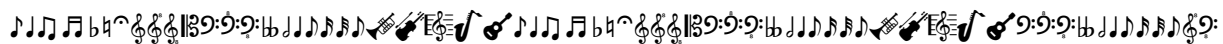
SŁUPSK – miasto festiwalu pianistycznych – Ona miała koncert inauguracyjny

Pomnik – klawiatura z nazwiskami polskich pianistów (coś nowego, oryginalnego)

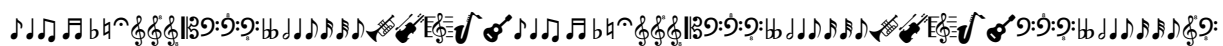

Klawisze dla kolejnych mistrzów fortepianu
Nasza Bohaterka **HALINA CZERNY-STEFAŃSKA**
oraz

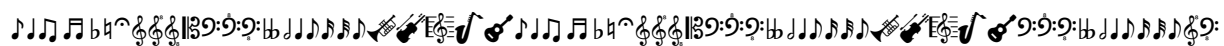
Jerzy Godziszewski, który przez wiele lat był profesorem w Akademii Muzycznej
w Bydgoszczy (mieście rodzinnym eseisty, który bywał na jego koncertach)

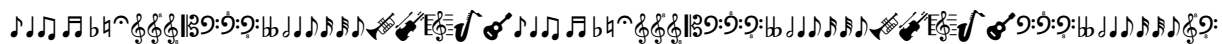

Aby robić zdjęcia trzeba było chodzić po pomniku;
niestety – Witold Małcużyński ma obciętą literę „i”

PAŃSTWOWA ORGANIZACJA IMPREZ ARTYSTYCZNYCH

SALA MIEJSKIEJ RADY NARODOWEJ
CZWARTEK, 2018 7-30 GRUDZIA 1918 R. 1902, 191

RECITAL CHOPINOWSKI

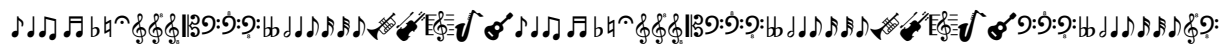
HALINA

CZERNY-STEFAŃSKA

LAUREATKA IV MIĘDZYNARODOWEGO
KONKURSU im. FRYDERYKA CHOPINA

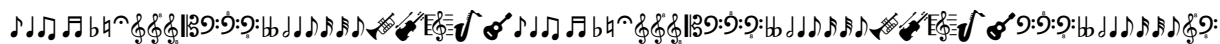
Halina Czerny-Stefańska

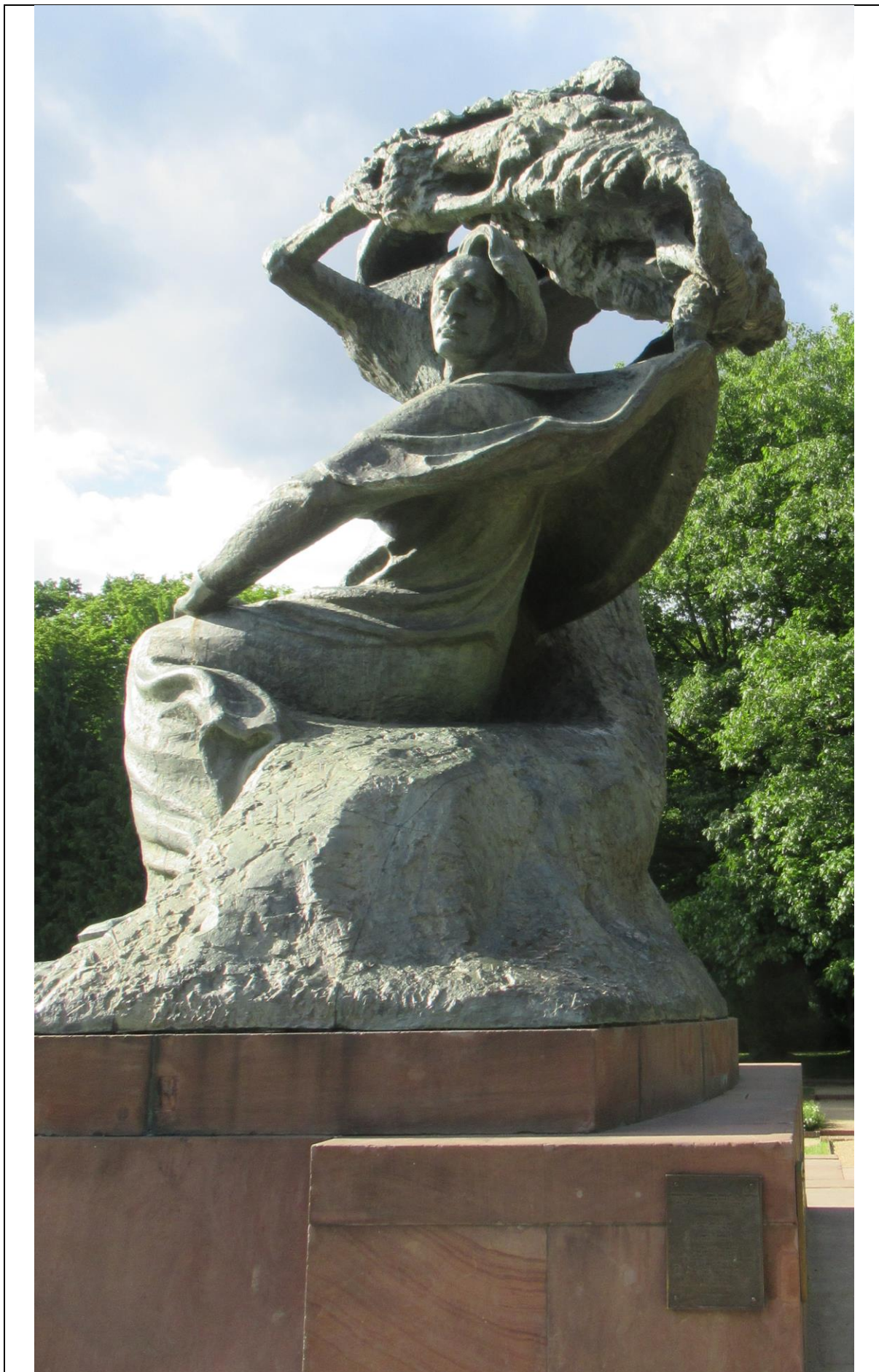
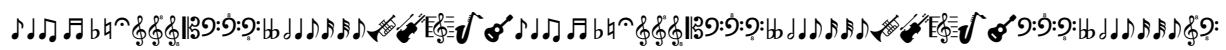

WARSZAWA

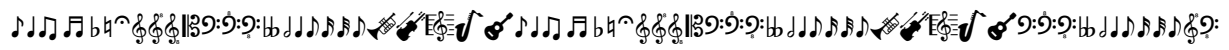
Pomnik Fryderyka Chopina w Parku Łazienkowskim

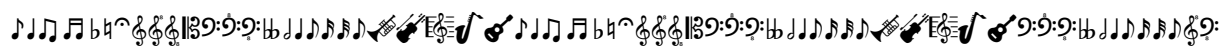

Halina Czerny-Stefańska

CAVATINA HALL w Bielsku-Białej (mieście eseisty)

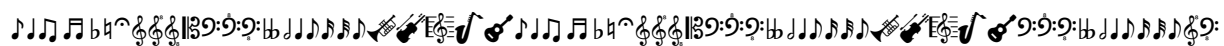

WEIMAR – miasto uczelni, kultury, sztuki, architektury i parków¹⁶

„Wizytówka” (logo) miasta – pomnik Goethego i Schiller na placu przed teatrem, eseista był na musicalu CABARET, jak słynny amerykański film

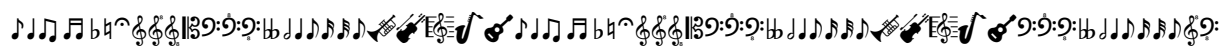
¹⁶ Niestety tuż obok miasta w latach 1937-1945 istniał, działał hitlerowski obóz BUCHENWALD.

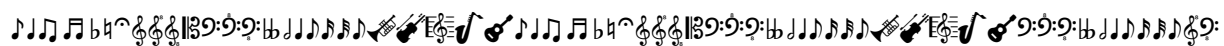
Weimar

Miasto, gdzie Pani Profesor i Jej mąż (w lipcu 1961 /s. 306/ i 1968 /s. 309/) prowadzili letnie kursy dla uczniów i studentów szkół muzycznych, najlepiej dojechać dorożką lub rowerem

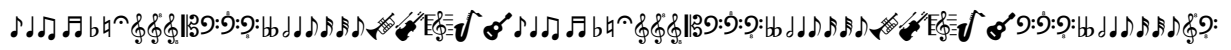

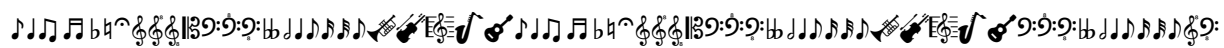

Wejście główne oraz boczne (po lewej stronie) do AKADEMII MUZYCZNEJ (z nazwą uczelni)

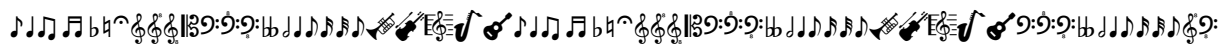

Wejście główne oraz wejście boczne (po lewej stronie budynku - pałacu)

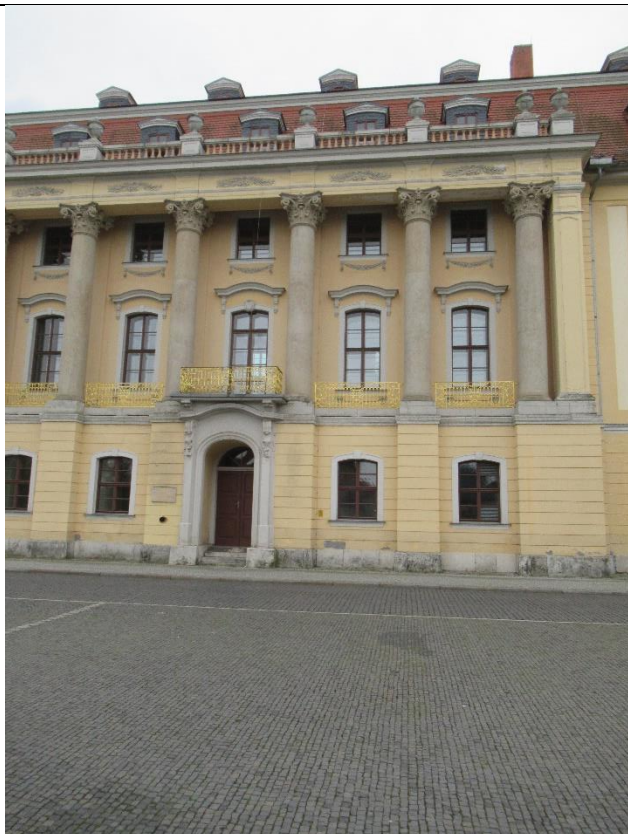
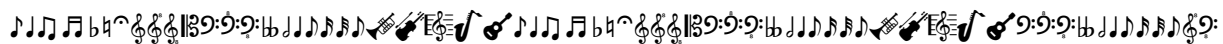

W tle pomnika jeden z budynków Akademii

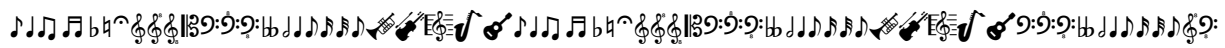
Plac przed Akademią Muzyczną w Weimarze, kolejny budynek uczelni

Lewe skrzydło budynku

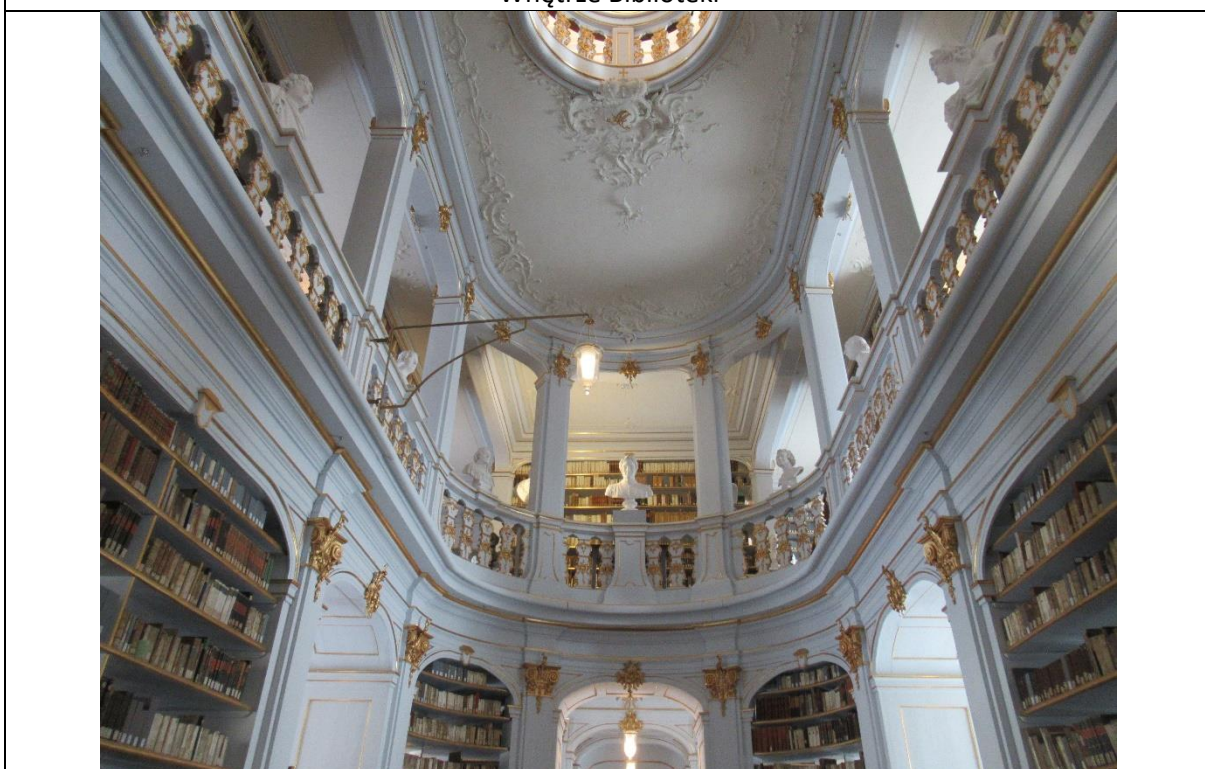

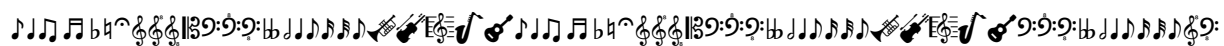

Widok na Uczelnię z okna Biblioteki, obecnie jest tu muzeum

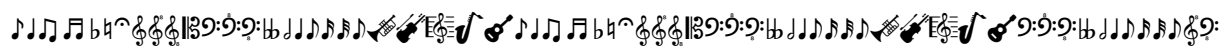
Wnętrze Biblioteki

Biblioteka od strony pobliskiego parku

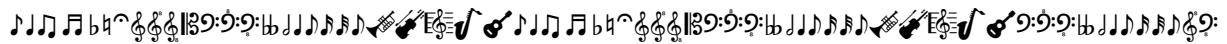

Pałac Belwedere koło Weimaru

gdzie mieści się

Średnia Szkoła Muzyczna – czy to właśnie tu były zajęcia Pani Profesor i Jej męża?

Musikgymnasium Schloss Belvedere Weimar

Staatliches Spezialgymnasium

Hochbegabtenzentrum der Hochschule für Musik FRANZ LISZT Weimar

MUSIKGYMNASIUM

SCHLOSS BELVEDERE

Der moderne Schul- und Internatskomplex dieser seit mehr als 65 Jahren mit der Weimarer Musikhochschule verbundenen, staatlichen Bildungseinrichtung liegt inmitten des UNESCO-Weltkulturerbes Schlosspark Belvedere Weimar.

Ziel der Ausbildung ist die Entfaltung der Musikerpersönlichkeit durch hochkarätige Förderung, umfassende Bildung, Entwicklung von Sozialkompetenz und Verantwortungsbereitschaft.

10.03.2023 Eignungsprüfung für das Schuljahr 2023/2024

18.11.2023 Informationstag

Anfragen und Bewerbungen sind jederzeit möglich.

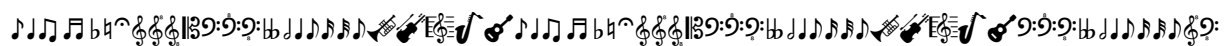
Musikgymnasium Schloss Belvedere

Schloss Belvedere 1

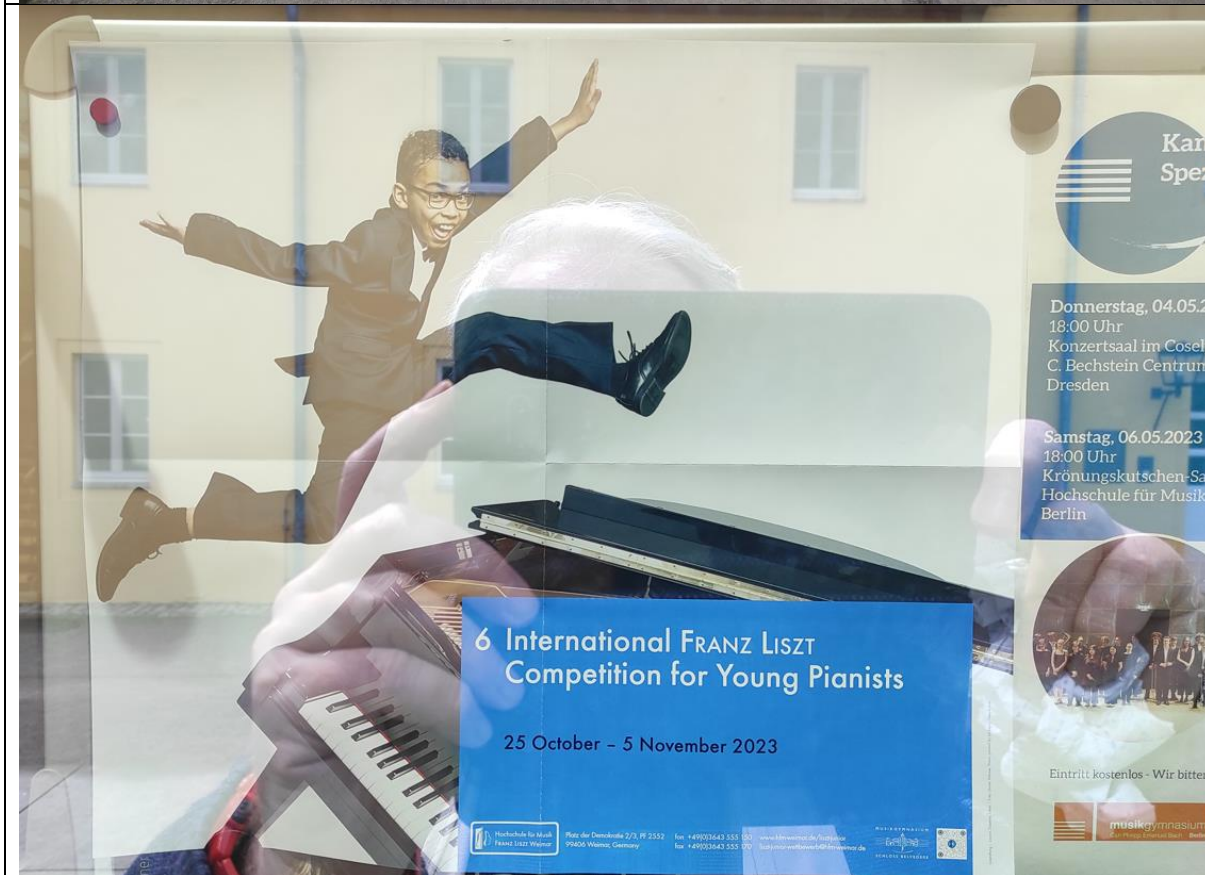
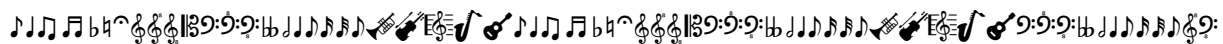
99425 Weimar

0 3643 / 8663-10 | post@musikgymnasium-belvedere.de | www.musikgymnasium-belvedere.de

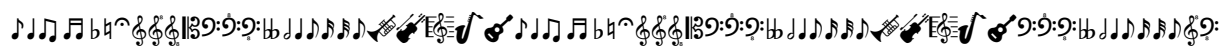

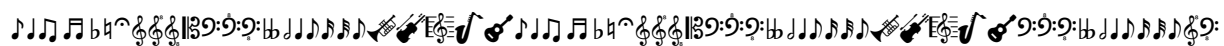
Na obrzeżu – genialnie ukryto nowoczesny budynek (lekko na skarpie, zasłonięty drzewami)

Tym razem nie Szkoła Letnia, ale konkurs pianistyczny – organizowany w 2023 roku.

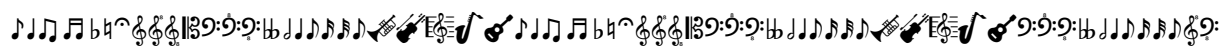
Miejsce na Szkołę Letnią jest wymarzone – trochę z dala od miasta, piękna architektura, piękne widoki, połączenie starego z nowym, wydaje się, że wręcz idealne.

Obok szkoły boisko do koszykówki.

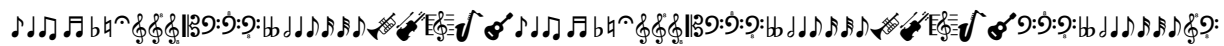
Wracamy ze spaceru wokół szkoły do Pałacu
- widoczny w górnym prawym rogu zdjęcia – czy półokrągły budynek to aula, sala do ćwiczeń?

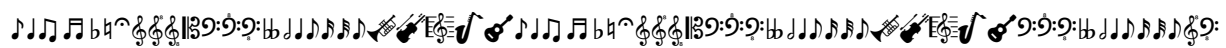

Uliczką w prawo skręcamy do szkoły muzycznej ...

Można jeszcze zaglądnąć do parku...

W poprzednim odcinku o Córce Pani Profesor dowiadujemy się iż na Letnią Szkołę (jako studentka) pojechała z Rodzicami, czy można się dziwić iż zapragnęła uczestniczyć w 'szkole' z marszu!

Zdjęcia wykonał eseista: Stan Zawiślak oraz z zasobów NAC i POLONA.